

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

w sprawie H. L.

oskarżonego z art. 207§ 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 2 października 2012r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

postanowił :

nie uwzględnić wniosku o przekazanie sprawy .

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. w uzasadnieniu wystąpienia o przekazanie sprawy przeciwko H. L. innemu sądowi równorzędnemu wskazał na to, że oskarżony aktualnie przebywa w Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w S. oddalonym od O. o 170 km. W związku z tym, zdaniem Sądu wnioskującego należy przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S., jako właściwemu miejscowo ze względu na miejsce pobytu oskarżonego. W przeciwnym wypadku niezbędne będzie bezpośrednie transportowanie oskarżonego na każdy termin rozprawy w O. z S., a po zakończeniu rozprawy odwożenie do miejsca pobytu. Ponadto w czasie podróży oskarżony będzie wymagał opieki medycznej oraz wyżywienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, iż przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym

sądzie. Wyjątkowy charakter tego przepisu nakazuje jego stosowanie w rygorystyczny sposób. Zbyt szerokie stosowanie tego przepisu mogłoby bowiem osłabić poczucie zaufania do niezależności sądu i jego zdolności do obiektywnego orzekania.

Wielokrotnie w doktrynie i orzecznictwie wskazywano, iż przepis art. 37 k.p.k. nie może być traktowany jako sposób rozwiązywania problemów natury technicznej utrudniających przeprowadzenie rozprawy. Zatem trudności z transportem, opieką medyczną i wyżywieniem oskarżonego w czasie podróży nie mogą być podstawą przekazania sprawy innemu sądowi niż właściwy do jej rozpoznania. Jak wynika z uzyskanej w toku postępowania opinii biegłych psychiatrów, stan zdrowia H. L. pozwala na przewożenie go na rozprawy do Sądu Rejonowego w O., po zakończeniu których odwożony będzie do miejsca pobytu.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku.